

Божият ум в нас, трансформирания ум е зародиша на Новото създание.

Новият живот може лесно да бъде задушен и ап. Павел ни уверява, че когато сме родени от духа чрез Истината, ако живеем по плът ще умрем (ще изгубим живота си), но ако чрез духа умъртвяваме делата на плътта, на телото (склонностите на човешката природа) ще живеем (като Нови създания) защото Божии синове са онези, които се водят от духа Божий. (Римляни 8:13,14) Това е мисъл с голяма важност за всички посветени, защото ако сме направили завет с Бога да пожертвуваме човешкото естество и ако жертвата е приета от него, безполезно е да се опитваме да я върнем обратно. Сега човека е считан от Бога за мъртав и в същност трябва да умре и никога отново не ще бъде възстановен. Тогава всичко което може да се придобие чрез връщане отново да се живее по плът е малко човешко удоволствие с цената на новото духовно естество.

Има обаче мнозина посветени, желаещи *наградата*, които са родени от духа и частично са победени от света, желанията на плътта или ухищренията на Дявола. Те частично изгубили от погледа си наградата поставена пред нас и се опитали да вървят по един среден път—запазвайки благоразположението на света и благорозположението на Бога. Те забравят, че "приятелството с

света е вражда против Бога," (Яков 4:4) че инструкциите към тичащите в надбягването за наградата са: Не обичайте света и не търсете почит един от друг, но само почитта, която идва само от Бога. 1-во Иоан 2:15; Иоан 5:44.

Онези които обичат настоящия свят, но не са напълно забравили Бога и не са презряли завета си, получават бичуване, пречистване чрез огъня на бедствията. Апостола изразява това по следния начин; (те са предадени на Сатана за унищожение на плътта, та духа (новороденото естество) да се спаси в деня на Господ Исус. (1-во Коринтяни 5:5) И ако са правилно упражнени чрез дисциплиниране, накрая ще бъдат приети в духовното състояние. Те ще имат вечен духовен живот какъвто имат ангелите, но ще изгубят наградата-безсмъртието. Те ще служат на Бога в храма му и ще стоят *п р е д* престола държащи в ръцете си палмови клонки (Откровение 7:9-17). Въпреки че това им положение ще бъде твърде славно, то не ще бъде толкова славно, както положението на "малкото стадо" от победители, които ще бъдат царе и свещенници на Бога, седящи *на престола*, като негова невеста и сънаследница, увенчани заедно с него с безсмъртие.

Наш е един неравен, тясен път и ако не беше силата давана за всяка успешна стъпка

на пътуването, никога не бихме достигнали целта. Но думата на Капитана ни е окуражителна. Бъди винаги в добро настроение. Аз победих. Моята милост е достатъчна за теб, защото силата ми е свършена в слабост. (Иоан 16:33; 2-ро Коринтяни 12:9) Трудностите по този път действуват, като принцип който разделя за да осветяват и рафинират "особенния народ," които ще бъдат "наследници на Бога и сънаследници с Христа." Предвид на това, нека смело се приближим към престола на милоста, да получим благодат и намерим милост, която да ни помогне в време на нужда, докато воюваме добрата битка за вярата и се доберем до "венеца на славата" – безсмъртието, Божественното естество.– 2-ро Тимотей 4:8; 1-во Петрово 5:4.

МАГИСТРАЛА НА СВЯТОСТ (ДРУМ И ПЪТ)

Докато специалната надежда на Евангелския век е толкова превъзходящо славна, пътя към нея е труден-тясен, обграден с лишения и опасности на всяка крачка, така че малцина я намират и придобиват великата награда на края ѝ. Новият ред на нещата на идващия век ще бъде различен-изцяло. След като се дава различна надежда, *пътя*, който води към нея също е различен. Пътя водещ към безсмъртие е път, който изисква жертвуване на иначе законни и

подходящи надежди, амбиции и желания – жертвуване завинаги човешкото естество. Пътя обаче към човешко съвършенство, към възстановяване надеждата на света, изисква само премахване на греха, не жертвуване на човешки права и привилегии, но подходящото им използване. Това ще води до лично очистване и възстановление по Божия образ на което се радвал Адам, преди греха да влезе в света.

Обратният път към действително човешко съвършенство ще се направи много прост и лесен, толкова прост и лесен, че никой не ще го сбърка, толкова лесен, че пътник и онзи, който не го познава не ще се заблуди." (Исаия 35:8, превод Лессер) Толкова лесен, че не ще има нужда никой да учи съседа си казвайки: Познай Господа, понеже всички ще го познават от най-малкия до най-големия. (Йеремиа 31:34). Вместо тясен път, който малцина могат да намерят, той е наречен "магистрала" (друм и път), общественно шосе – не тясно, стръмно, неравно, трудно, преградено шосе, но специално приготвен път за *лесно* пътуване – уредено специално за удобство и комфорт на пътуващите. Стихове осем и девет сочат, че това е обществен път, открит за всички изкупени – всеки човек за когото умрял Христос. Който признае и се възползва от възможностите и благословенията купени с скъпо-

ценната му кръв, може да продължи по магистралата на святост към великата цел, съвършено възстановление към човешко съвършенство и вечен живот.

Те не ще бъдат *счетени* за оправдани и определено смятани за свети и съвършени пред погледа на Бога. Когато тръгнат по магистралата към святост, те могат да вървят нататък до *действителното* съвършенство, в резултат на усилия и покорство за което ще бъде направено благоприятно всичко от Изкупителя им, който тогава ще царува в царска власт. Всяки индивид ще бъде подкрепен в нуждите му от мъдрата и съвършенна администрация на новото Царство. Това което ще се случи на някой е легитимен резултат от откупа. След като нашия Господ, човека Христос Исус се отдал в Изкупление за всички и желае всички да дойдат до познание на Истината и затова в действително съвършенство, защо веднага не направи добра и широка магистрала за всички? Защо не премахне препяствията, препъващите камъни, нещастията и примките? Защо не помогне на грешника отново да бъде в хармония с Бога, вместо да прави пътя тясен, неравен, трънест, трудно намиран и още по-труден да се върви по него? Поради неспособност да се разподели правилно Словото на Истината и да се види, че настоящия тясен път води до особена наг-

рада и е за съд и избор на малко стадо от сънаследници, Телото на Христа, което когато бъде избрано и възвишено с Главата им ще благослови всички народи, някои достигнали до много объркани идеи по този въпрос. Неспособни да разберат Божия план, мнозина се опитват да проповядват магистрала на святост, като лесен път към живот в сегашния век, когато такъв път не съществува, обърквайки и приспособявайки въпроса да подхожда на фактите и писанията с погрешните им теории. На магистралата, която ще бъде отворена скоро ще бъдат забранени само греховни неща, докато пътуващите по тясния път трябва да се самоотричат и жертвуват много неща, които не са грешни, както и да воюват постоянно против обкръжаващите ги грехове. Това е жертвена пътека, докато онази през идващия век ще бъде магистрала на правдата.

За тази магистрала е заявено многозначително с символичен език, че лъв не ще има там и хищен звяр не ще възлезе по него." (Исаия 35:9) Колко много страшни лъвове има по пътя сега за онези, които в идващия век ще се радват да забравят пътищата на греха и последват праведността? Това е лъва на дегенериралото публично чувство, което възпира мнозина от риска да се подчини на диктата на съвеста в въпросите на ежедневиия бит-облекло, дом, бизнес

предприятия и т.н. Лъва на изкушението към силни напитки затруднява хиляди, които биха се радвали да го видят премахнат. Работещите по забраната и умереноста имат понастоящем в ръцете си работа подходяща за Херкулес, която само авторитета и силата на следващия век може да премахне, а същото може да се каже и за други достойни усилия за морални реформи. "Ненаситен звяр не ще има там." Не ще бъдат търпяни никакви гигантски корпорации, организирани да развиват себелюбиви индивидуални интереси за сметка на общото добро. "Не ще направят зло, нито пагуба в всичката ми свята гора (Царство)" казва Господ." Исаия 11:9).

Макар че там ще има трудности, които ще работят против побеждаване склонностите към зло и т.н., все пак в сравнение с тясния път на настоящия век, това ще бъде лесен път. Камъните (спяващите камъни) ще бъдат събрани, а за народа ще се издигне знаме на Истината. (Исаия 62:10) Невежеството и предразсъдъците ще останат в миналото, а праведността ще получи подходящото си възнаграждение, злото пък ще бъде посрещнато по подходящ начин. (Малахия 3: 15,18) Чрез благотворни наказания, подходящо окураждане и ясни инструкции, подобно на върнали се блудни синове, човечеството ще бъде упражнено и дисциплинирано да достигне великото съвършенство

от което отпаднал татко Адам. Така "Изкупените от Господа *ще се върнат* (от унищожение през Великата магистрала на святостта) ... и вечно веселие ще бъде на главата им. Радост и веселие ще придобият, а скръб и въздишане ще побегнат." (Исаия 35:10) Нашия Господ посочил два от тези пътища, защото третия не бил още открит-точно, когато произнасяйки благите вести казал: "Това писание се изпълни в ушите ви," но не споменал "Деня на отмъщението," защото тогава още не му било времето. (сравни Лука 4:19 и Исаия 61:2) Сега обаче, когато приближава времето да се затвори тясния път, Великата магистрала на праведност започва да се вижда все по-ясно и по-ясно в светлината на зазоряващия се ден.

И така намерихме, "Широкия път" по който понастоящем пътуват човешките маси, заблудени от "Княза на този свят," и водени от извратени вкусове. Намерихме че широкия път бил открит и че човешката ни раса започнала стремителния си курс по него с "непокорството на *един човек*." Намерихме също че "магистралата водеща към святост" ще бъде открита от нашия Господ, който дал откуп за всички, изкупил *всички* от гибелта към която води "широкият път" и че в определеното време той ще бъде достъпен и лесен за всички изкупени, които купил с собствената си скъпоценни кръв. Намерахме

освен това, че сегашния "тясен път," открит чрез заслугата на същата скъпоценна кръв е особен път, водещ към специална награда и затова нарочно е направен тясен и труден, за *изпитване* и дисциплиниране на подбраните да участвуват в *Божественното* естество и сънаследници с нашия Господ Исус в Царството на славата, което ще бъде открито скоро за благославяне на всички. Човек който има *тази надежда* – който вижда тази награда, може да счита всичките си други надежди за ненужни изгубени и напразни. – Филипяни 3:8-15